

Starinat

Toarie ja Lari Huovisen sukuseuran tiedotuslehti • joulukuu 2011

Puheenjohtajalta

Päivitykset on tehty - vai onko?

Kiitokset kaikille sukukokoukseen ja siihen liittyviin tapahtumiin osallistuneille. Kokouksessa tehtiin päätöksiä, joiden mukaan eletään seuraavaan sukukokoukseen saakka. Hallitus ja toimikunnat päivitettiin, ja niiden toiminta on alkanut. Jopa nettisivujakin on vähän päivitetty uusia odoteltaessa.

Sukukokous toi jälleen muutamia uusia jäseniä. Toimintamme kiinnostaa erityisesti yli 50-vuotiaita, joille on herännyt kiinnostus omiin juuriinsa. On mahtavaa saada sähköpostiviestejä, joissa kysellään, kuulunkohan minä siihen teidän sukuunne. Vielä mahtavampaa on saada vastata, että tunnut olevan samaa sukua.

Kysymysten määrälle ei aseteta rajoja, vaan kysellä saa, jos vähänkin arvelee kuuluvansa joukkoomme. Ja voihan sitä muutenkin kysellä ja olla kiinnostunut Huovisten suvusta - onhan siihen ollut kiinnostusta perinteen tutkijoillakin jo vuosikymmenten ajan.

Luulen ja tiedänkin, että jokainen sukuseuramme jäsen tuntee jonkun sukulaisensa, joka ei vielä kuulu sukuseuraan. Kaikkien merkit eivät vielä kaunista sukupuutamme. Siltä osin ei päivityksiä ole tehty, ainakaan tarpeeksi. Sukututkijamme on kiinnostunut jokaisesta tiedonjyvästä. Siispä sovitaan, että ilmoitamme uusista lapsista ja kaikista, joiden arvellaan puuttuvan juurevan sukupuumme oksilta.

Jotta tunnemme toisemme, tarvitsemme vuorovaikuttamisen jaloa taitoa. Ottakaamme omista perheissämme ja sukulaisia tavatessamme puheeksi nämä asiat. Kysellään ukeilta ja mummoilta muistoja heidän perheistään, asuinympäristöistään, tavoistaan ja yleensäkin elostaan. Siirretään tämä arvokas tieto sukupolvelta toiselle, lapsille ja lastenlapsille. Ennen taloissa asui aina useita sukupolvia samaan aikaan, nyt on toisin. Tästä huolimatta voimme olla tiedonvälittäjiä ja pitää oma lähisuku koossa.

Sukukokous velvoitti huomioimaan lapset ja nuoret toiminnassamme entistä paremmin. Ensi kesänä, sukukokouksen välivuotena, tehdään kesäinen retki Murhijärvelle, legendaariselle erämaan

helmelle ja kala-apajalle. Haastan mukaan sukulaisia, jotka ovat siellä joskus käyneet vanhempiensa tai muiden sukulaisten mukana kaloja narraamassa. Nyt on aika tuoda omat lapset tai lapsenlapset tuohon vienalaiseen kalaparatiisiin. Ja siellä nuotiolla starinoida, mitä siellä tuli joskus kauan aikaa sitten koettua. Tällaisella toiminnalla siirretään perinnettä sukupolvelta toiselle mukavasti yhdessä puuhaten.

Siis nyt alkakoon vuorovaikutuksen ja tiedonjakamisen kausi. Ollaanpa jatkossa entistä enemmän yhteydessä toisiimme. Jokainen näihin asioihin liittyvä mielessä pyörivä juttu on yhteydenoton arvoinen. Toivottavasti tämä rohkaisee myös tarttumaan kynään tai kameraan, ikään katsomatta. Starinat kaipaa lisää starinoita, nettisivut luettavaa ja katseltavaa. Ollaan yhteyksissä!

Markus Huovinen
puheenjohtaja

Pertti Huovinen (vasemmalla) ja Markus Huovinen nostivat kesän sukukokouksen avaukseksi Suomen lipun ja seuran viirin Domnan pirtin saloon.

*Rauhallista joulua ja
hyvää uutta vuotta
kaikille Starinoiden lukijoille!*

Punaisen sateenvarjon seikkailu

Missä olikaan puheenjohtaja-Mauri sukkokokouksen aikaan? Sen selviää tästä tarinasta.

Näin se vaan on, että almanakka on aloittanut loppukirin tämän vuoden kuukausikisassa! Vuosi on ollut seuran toiminnassa sukkokokouskeskeinen. Kokouksessa valittiin seuralle uusi puheenjohtaja ja uusia jäseniä eri tehtäviin.

Valitettavasti heti valinnan jälkeen emme voineet tehdä perinteistä nuijanluovutusseremoniaa, koska ”punaisen sateenvarjon seikkailukiertue” Euroopassa sattui juuri samaan ajankohtaan. Vaihdoimme **Pertti Huovisen** tekemän nuijan hallituksen kokouksen yhteydessä Jyväskylässä 5.11., joten **Markus Huovinen** voi hyvillä mielin aloittaa työn oikealla välillä.

Matkaa Eurooppaan olimme suunnitelleet **Ritva** ja **Matti Kontion** sekä vaimoni **Maijan** kanssa jo pitkään. Kun saatiin kaikkien lomat järjestettyä samoihin aikoihin ja vuokrattua Italian Toscanasta sopiva villa viikoksi, päätettiin seikkailu toteuttaa.

Matti keksi matkalle loistavan teeman. Hankitaan punainen sateenvarjo ja viedään se Eurooppaan! Kera sateenvarjon aloitimme matkan 3.6. Helsingistä laivalla Tallinnaan ja seuraavana aamuna matka jatkui Via Balticaa pitkin Eestin, Latvian, Liettuan, Puolan, Tshekin ja Itävallan kautta Toscanan villalle.

Paluumatkalla varjo seikkaili Sveitsin, Itävallan ja Saksan Reinin laaksoa pitkin kohti Holantia. Sieltä varjoa tuotiin Tanskan ja Ruotsin

kautta kotiin. Helsingissä olimme 4.7. aamupäivällä.

Matkaa kertyi 7 529 kilometriä ja aikaa kului neljä viikkoa. Valokuvia otettiin varjon kanssa ja ilman noin 3 500, joista työstämme erilaisia tallenteita.

Yövyimme hotelleissa, leirintäalueilla teltassa, mökeissä ja yksityiskodeissa. Varauksia ei tehty etukäteen, vaan yövyimme siellä, mistä yösjän saimme. Matka sujui loistavasti, olihan meillä mukana punainen sateenvarjo!

Toivotan Markukselle, hallitukselle, toimikunnille ja sukuseuran jäsenille oikein hyvää jatkoa. Kiitän kaikkia antoisasta ja hyvästä yhteistyöstä!

Punainen sateenvarjo Toscanan auringon alla.

Mauri Huovinen Karjalan Sivistysseuran kuva-arkisto sähköistyy

Karjalan Sivistysseura on siirtänyt valokuva-arkistoaan sähköiseen muotoon tämän vuoden aikana. Arkisto on myös julkaistu seuran verkkosivuilla osoitteessa www.karjalansivistysseura.fi > Kuvagalleria.

Arkistoa täydennetään sitä mukaan kuin kuvia saadaan sähköiseen muotoon. Vienasta kuvia on vielä vähän, mutta toivottavasti koko ajan enemmän.

Lesosen sukua tutkitaan DNA-testeillä

Sukuseura Lesonen on ottanut sukututkimuksen apuvälineeksi DNA-tutkimukset, joita monet suvut käyttävät tutkimuksen tukena.

Nyt on löytynyt myös sopiva testihenkilö Lesosten äitilinjaa DNA-tutkimukseen. Testihenkilön esi-äiti on Malanie Hovatantytty Lesonen, joka oli syntynyt vuonna 1820 Niskajärvessä. Tämän Malanien jälkeläisiin kuuluu myös Huovisia. Malanien Tatjana-tytären puolisona oli Timo Huovinen. Kaikki Malanien tytärpuoliset jälkeläiset kantavat hänen DNA:taan.

Tällä testillä myös Toarie ja Lari Huovisen sukuseura saa tietoa Tatjana ja Timo Huovisen jälkeläisten äitilinjaa DNA-tuloksesta.

Domnan pirtin uusi aika

Domnan Pirtin tulevaisuutta on murehdittu viime vuosina useaan otteeseen monella suulla. Nyt näkyy valoa tunnelin päässä ja toiveissa on, että Domnan Pirtin toiminta saataisiin pitkästä ajasta vakiinnutettua ja saisimme sinne myös lisää kävijöitä, sekä kylläimme ja niiden kulttuuria sekä historiaa tunnetuksi.

Domnan Pirtin toiminnan kehittämistä ja talon kunnostusta varten on suunnitteilla hankkeita, joille tällä hetkellä on kunnassa näytetty vihreää valoa.

Tavoitteena on turvata aukiolo kesäkaudella sekä pyrkiä saamaan toimintaa taloon myös muina aikoina. Toimintaa varten ollaan perustamassa yhdistys, joka hoitaa taloa ja sen toimintaa sekä hakee hankkeita.

Ensimmäisenä askeleena on esiselvitys-

hanke, jonka aikana selvitetään tarkemmin, millaisia toimia itse hankkeessa tehdään.

Tämä esiselvityshanke on saanut hyväksynnän Suomussalmen kunnanhallitukselta ja kunta lähtee hakemaan tätä hanketta. Viimeistään esiselvityshankkeen aikana perustetaan yhdistys, joka hakee itse hanketta kevään 2012 aikana, sekä hoitaa jo tulevan talven asiakkaiden varaukset.

Perustettavalle yhdistykselle kaivataan innokkaita ja vähemminkin innokkaita jäseniä niin yksittäisistä henkilöistä kuin yhteisöistäkin. Myös kaikki yhdistyksen ulkopuoliset henkilöt otetaan mielellään mukaan niin ideoiden kuin käytännön tekojen osalta.

Allekirjoittanut on ollut Domnan Pirtillä töissä kolmena menneenä kesänä ja tulen

toimimaan myös tässä esiselvityshankkeessa. Toivon mukaan saisin olla myös jatkossa mukana hankkeessa ja Domnan Pirtin toiminnassa.

Kaikki yhdistyksestä ja tulevasta hankkeesta kiinnostuneet voivat olla suoraan minuun yhteydessä. Yhdistyksen perustamiskokous pidetään joulukuussa 2011 tai tammikuussa 2012 myöhemmin ilmoitettavana ajankohtana. Kaikki kiinnostuneet ovat tervetulleita paikan päälle!

Anni Huovinen
puh. 044 358 2177
anni.huovinen@gmail.com

Domnan Pirtin uutisia voi seurata myös osoitteessa www.facebook.com/domnanpirtti

Toas myö yhtehen yhyimmä...

Proasniekan yhteydessä järjestetty sukutapaaminen Kuiva- ja Hietajärvellä oli tällä kertaa luonteeltaan melko tiivistähtinen. Aiemmin kolmelle päivälle jaettu tapahtuma oli nyt tiivistetty lauantaihin ja sunnuntaihin, joiden aikana oli tarjolla kymmenkunta erimuotoista tapahtumaa. Kaikkiin tapahtumiin riitti silti väkeä, vaikka lauantain helte saattoi hieman voimia koetellakin.

Kyykkäkentällä kisasi viisi joukkuetta, joista voiton korjasi Kyykkäret Uhtualta.

Vienalainen iltahetki kokosi Hietajärven perinnetalon täyteen väkeä. Karjalan termäsill' ei ollut illan tutuimpia lauluja, mutta metropoliitta Panteleimonin johdolla siitäkin selvittiin kunnialla. Illan starinasta vastasi Kalevi Huovinen (oikealla).

Proasniekkatanssien ensitahtaja Kuivajärven lavalla.

Kuvat:
Markus Huovinen
Ella Karttimo
Petri Pusin

Jälleen kerran sai Jussi Huovinen avata proasniekan päiväjuhlan.

Juhlarahvasta tanssilavan rinteessä.

Kuivajärven kristinoppikoulu huipentui proasniekkaviikonloppuun ja nuoret pääsivät osallistumaan myös vedenpyhitykseen ja ristisaattoon.

Pekka Jauhosen päiväjuhlissa esittämä uunituore laulu oli saanut aineksia vielä edellisillan tapahtumista. Juontamisesta vastasi Anni Takkula.

Pitkästä aikaa vaihtoivat kuulumisia myös Pekka Huovinen ja Veikko Pöllänen.

Vienan ystävä Ilmari Kianto

Ilmari Kianto ihaili Vienan kylää nuoruusvuosista lähtien. Hän teki 50 vuoden aikana lukemattomia lyhyitä ja pitempiä retkiä. Niistä syntyi seitsemän Viena-aiheista kirjaa sekä lukuisia lyhyempiä kirjoitelmia ja runoja – hyvän matkaa 3 000 sivua. Hietajärven perinnetalossa pidetyssä proasniekan ja sukuseuran vienalaisessa iltahetkessä Raija-Liisa Kianto kertoi isänsä elinikäisestä Viena-innostuksesta ja matkoista Kuivajärvelle.

Rajan tylästi sulkeuduttua vuonna 1922 Kianto oli monia vuosia heimopäivien puhujana, pitipä omassa Turjanlinnassaankin suuret heimopäivät ja vienalaiset häät.

Mutta jäihän jäljelle hänelle ennestään tuttu Kuivajärvi ja Hietajärvi, jonne hän jo nuorukaisena oli lukemattomia kertoja taivaltaanut. Kuivajärveä Kianto on vuosisadan alussa määritellyt näin:

”Venäjän veräjä, aivan erikoisasemassa elelevä taloryhmä, joka ei kuulu varsin Venäjään eikä suorastaan Suomeen, vaan keinahtelee sekä henkisesti että aineellisesti molempien sivistyspuitten välissä.”

Kun Kuivajärvelle syyskuussa 1934 saatiin 19 kilometriä pitkä maantie, Kianto oli vihkiäisissä juhlapuhujana ja kirjoitti jälkeinpäin:

”Oli juhlat Kapernaumissa, liput liehuivat, puhuttiin ja laulettiin, runoiltiin, syötiin sultshinaa, oltiin toivehikkaita...”

Kuivajärven tsasouna vihittiin 15. elokuuta 1937, kirkkoon kuulumaton Kianto, ateistin mainetta virheellisesti kantava, lausui juhlarunon, josta oheissa otteita:

*Karjalan heimo on heitetty hajalle,
mutta noussut on valtakunnan rajalle
temppeli pieni, kuin kultasieni,
koko korpiseudun kaunistus,
villin vihollisen kauhistus...*

*Mikä on tämä temppeli rajalla?
Miksi rakennettiin se ajalla
jolloin Kristuksen Jumala
tuolla rajan raa'an takana
ristiin naulitaan ja murskaksi lyödään?*

*Oi heimoveljet ja siskot armaat,
ja Karjalan vanhukset harmaat!
Siksi että me vahvistuisimme,
rukoilisimme pelastusta kaikille
jotka kaipaavat Karjalassa elää!*

*Sitä varten kirkonkellot helää,
papin ääni kutsuvasti raikuu
ja kellot korpeen kaikuu:
Ave Maria! Ora pro nobis!
Herra armahda, Herra armahda! Herra armahda!*

Tämä tsasouna tuhottiin kolme vuotta myöhemmin, ja samalla koko kylä. Suomen ankeat jälleenrakennusehdot veivät Kiannon mielestä puolet kylän imagosta, vaikka asukkaat olivat entiset.

Kuivajärven toinen tsasouna sai Ilmari Kiantolta oman juhlarunon.

lestä puolet kylän imagosta, vaikka asukkaat olivat entiset.

Vienan ihailija viihtyi edelleen näissä kaukoliissa kylissä. Kyläläiset olivat aina hänet ottaneet viehkeän vienalaisesti vastaan, tuli hän porolla tai huikkasi venekyytiä salmen takaa.

Oli hänellä täällä monia ystäviä, kuten ensimmäinen kansakoulunopettaja **Sakari Jouhki**, josta Kianto kirjoitti, että ummikkovenäläinen vaimonsa oli lahjoittanut hänelle yhtä monta tervettä lasta kuin oli peninkulmia Kuivajärveltä Suomussalmen kirkolle.

Ja oli koko Huovisten klaani – Domnan ja Hilipan luona hän oli monet tsaijut nauttinut ja viilipytyt kuorinut. Käydessään kylässä hän aina vieraili kaikissa taloissa – niitä oli vuonna 1910 alkujaan vain viisi, mutta kylä vähitellen kasvoi.

Olipa hän nuoruudessaan kohdannut itse Miinan, Hietajärven kuulun tietäjäukon, ja saanut tältä rautapäisen karhunkeihään, joka ihmeellisesti on säästynyt Turjanlinnan kahdesta tulipalosta ja on yhä turistien ihmeteltävänä Ikin tuvassa.

Saarivaarasta Kuivajärvelle rakennetun tien vihkiäisjuhlaa - siltajuhlaa - vietettiin 8.9.1934. Hietajärvelle asti tie jatkui vasta 1956.

Toissa kesänä kävin vaarini kanssa Hietajärvellä. Jo sitä ennen olin ollut innoissani silloisen Joensuun, nykyisen Itä-Suomen yliopiston tarjoamasta mahdollisuudesta opiskella karjalan kieltä ja kulttuuria sivuaineena.

Ensimmäisenä vuonna se ei mahtunut lukujärjestykseeni. Vierailu Suomen piskuisissa karjalaiskylissä innosti minua entistä enemmän, ja toisen opintovuoteni alkaessa hain sivuaineoikeutta.

Opinto-oikeutta haki kahdeksan opiskelijaa. Kaikki saivat karjalan kielen ja kulttuurin sivuaineekseen.

Hietajärvellä ja Kuivajärvellä vieraillessani olin jo oppinut muutamia sanoja – en paljon, mutta sen verran, että ajattelin, että niistä voisi olla hyötyä. Opin silloin sellaisia sanoja kuin sinččo, stola, saraja, liävä, kaši, pertti, vunukka, kyly ja muita vastaavia yksinkertaisia jokapäiväisiä sanoja

Jo aikaisemmin vaarini oli opettanut minulle sellaisia kuin muamo, čičiliusku ja skokuna. Tietysti Hietajärvellä opin myös sanat lauluun Muamoni se milma tšakkai, ja ainakin melkein kokonaan tiesin myös, mitä lauloin, ja loput opin sitten myöhemmin.

Yliopistossa karjalan opinnot alkoivat aika kevyesti. Ensimmäisen kurssin nimi oli Johdatus Karjalan kieleen ja kulttuuriin. Sillä käsiteltiin professori

Pekka Zaikovin opastuksella karjalan päämurteiden eroja, luettiin ääneen eri murteilla kirjoitettuja starinoita sekä tutustuttiin päällisin puolin Karjalan historiaan ja vanhoihin hautajais-, hää-, arvautus- ja itkuperinteisiin.

Eritoten kulttuuriin ja perinteisiin tutustuminen oli kiehtovaa. Että voikin elää uskonto ja kansanperinne tiukasti toisiinsa sotkeutuneina!

Tämän kurssin jälkeen alkoivat varsinaiset kieliopinnot. Opiskelijat voivat valita kahdesta murteesta toisen sivuainekokonaisuuteensa luettavaksi ja halutessaan käydä toisenkin murteen kurssit ylimääräisinä opintoina opintosuunnitelman täydentämiseksi. Vaihtoehdot ovat varsinaiskarjala eli viena tai livvi. Itse valitsin varsinaiskarjalan.

Karjalan alkeiskurssi oli erilainen kuin kuvittelin sivuainetta hakiessani. Olin tottunut aloittamaan kielen opiskelun yksinkertaisilla lukukappaleilla, jotka auttavat selviämään tosielämän tilanteissa. Ensimmäisenä kielioppiasiana olin oppinut verbien taivutuksen.

Karjalan kielen alkeiskursseilla oli hyvin kielitieteellinen näkökulma: alkeet aloitettiin kirjaimikosta, diftongeista ja substantiivin sijamuodoista. Jatkokursilla tutustuttiin syvemmin eri murteiden eroavaisuuksiin ja yhtäläisyyksiin.

Kieliopinnot rinnalla kulkevat myös

kulttuuriopinnot, jotka painottuvat lähinnä karjalan kielen ja kulttuurin tutkimukseen.

Karjalan historia oli yksi kammottavimpia kursseja, joita olen suorittanut. Siihen ei järjestetty lainkaan tuntiopetusta, vaan tenttiin piti lukea kaksi kirjaa, joista toinen oli niin huonoa ja pinnallista luettavaa, että voisin suositella sitä jonkinlaisena kidutuskeinona...

Osittain peloissani, osittain innoissani sain myös aikaiseksi esseen aiheesta ”postposition sija karjalan kielessä” Karjalan kieli ja sen tutkimus -kurssia varten. Kurssi oli tarkoitettu opiskelijoille, jotka olivat minun tapaan suorittaneet kielentutkimuksen perusteet jonkin muun oppiaineen yhteydessä.

Toistaiseksi olen ollut hyvin tyytyväinen sivuainevalintaani – murhanhimoisia ajatuksia Karjalan historian tenttikirjaa lukiessa ei lasketa – mutta yhtä olen kaivannut: jos kielikursseilla keskitytään ainoastaan kielioppiin, kuinka meidän olisi tarkoitus oppia puhumaan karjalaa? Onneksi löysin ylimääräisiin opintoihini myös keskustelukurssin, ettei kieli jää vain teoriasolulle!

PS. Kaikista niistä sanoista, jotka opin vaarilta sekä hietä- ja kuivajärveläisiltä, on ollut hyötyä, koska tunneilla luetut tekstit ovat käsitelleet hyvin arkisia asioita.

Arvautuksen akan palsta

Arvaatko, mikä on oikea vastaus seuraaviin arvoituksiin? Koetapa vain! Etpä taida arvata!

- Mi hepo pirtissä?
- Pieni mies pilleröini, kaikki helmat kaččelou.
- Piiterissä pino kuantu, tänne jyrä-hys kuulu.
- Yksi lintu, nellä nenyä.
- Sata sanččie, tuhat tunččie, yhellä tammen lassulla seisotah.

Oikeat vastaukset arvoituksiin löytyvät takasivulta.

Mutta nyt pä onkin taas teidän vuoronne yrittää lausua arvautuksia, joita minä en tunne!

Kaivelkaahan muistejanne ja lähettäkää arvautuksenne ja niiden vastaukset minulle, niin saatan jo ensi kerralla niitä tällä palstalla arvutella!

Arvautuksen akka:

Ida Väisänen

*Tulliportinkatu 38, 80130 Joensuu
rache90@gmail.com*

Toarie ja Lari Huovisen sukuseuran **VUOSIKOKOUS**

la 2.7.2011 klo 14.00 Hietajärven perinnetalolla
Kokoukseen osallistui 30 sukuseuran jäsentä.

1. Varapuheenjohtaja Markus Huovinen avasi kokouksen.
2. Kokous todettiin lailliseksi ja päätösvaltaiseksi.
3. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Markus Huovinen ja sihteeriksi Ella Karttimo.
4. Pöytäkirjan tarkastajiksi ja samalla ääntenlaskijoiksi valittiin Martti Saavinen ja Pertti Huovinen.
5. Esityslista hyväksyttiin kokouksen työjärjestykseksi.
6. Tilinpäätökset vuosilta 2009 ja 2010 hyväksyttiin hallituksen esittämässä muodossa.
7. Toimintakertomukset vuosilta 2009 ja 2010 hyväksyttiin hallituksen esittämässä muodossa.
8. Tilinpäätös ja toimintakertomukset hyväksyttiin.
9. Sukuseuran hallitukselle myönnettiin vastuuvapaus.
10. Kokouksen puheenjohtaja esitteli toimintasuunnitelman vuosille 2012-2013.
Seuraavan sukukokouksen valmisteluissa toivottiin entistä parempaa yhteistyötä Suomussalmen kunnan kanssa, että sukuseuran omilla rajantakaisilla vierailuilla ja esiintyjillä olisi tilaa proasniekan päiväjuhlassa.
Seuran jäseniksi pyritään saamaan myös suvun nuoria jäseniä. Sukuseura valmistelee Martti Saavisen johdolla luontoon ja kalastukseen liittyvää retkeilyä varsinaisten sukukokousten väli vuosina.
Starinat-tiedotuslehteä pyritään lähettämään mahdollisimman monelle jäsenelle sähköpostina. Seuraavassa lehdessä jäseniä kannustetaan ilmoittamaan sähköpostiosoitteensa seuralle.
Sukuseuran kotisivut pyritään siirtämään uudelle pohjalle mahdollisimman pian. Ajankohtaisia asioita välittävät myös seuran Facebook-sivut.
11. Sukuseuran uudeksi puheenjohtajaksi valittiin Markus Huovinen.
Puheenjohtajuudesta luopunut Mauri Huovinen valittiin edelleen hallituksen jäseneksi. Hallituksessa jatkavat Anni Huovinen, Asko Kaipainen, Ella Karttimo ja Martti Saavinen.
12. Juhlatoimikunnan puheenjohtajuudesta luopuneen Anni Takkulan tilalle uudeksi vetäjäksi valittiin Ritva Still. Toimikunnan uudeksi jäseneksi valittiin Ritva Huovinen. Muina jäseninä jatkavat Pekka Jauhonen ja Ella Karttimo.
13. Jäsenmaksu päätettiin pitää ennallaan eli 10 euroa / vuosi.
14. Keskusteltiin seuran rekisteröitymisestä ja todettiin, ettei tällä hetkellä ole näköpiirissä mitään sellaista syytä, joka puoltaisi rekisteröitymistä. Seuran toimintaa päätettiin jatkaa nykyisessä vapaamuotoisessa hengessä.
15. Seuraava sukukokous päätettiin pitää vuoden 2013 proasniekan yhteydessä Kuiva- ja Hietajärven kylissä. Sukuseuran läsnäolo todettiin tärkeäksi proasniekan elinvoimaisuutta edistäväksi tekijäksi.
16. Syksyllä 2010 voimaan tullut uusi yhdistyslaki edellyttää yhdistyksiltä muun muassa toiminnantarkastajan valintaa tilintarkastajan sijaan. Sukuseuran uudeksi toiminnantarkastajaksi vuosille 2012-13 valittiin Petri Huovinen ja varalle Pekka Jauhonen.
Vuosikokous jätti hallituksen pohdittavaksi, selkiyttäisikö seuran toimintaa toimintakäsikirjan laatiminen. Käytäntö on yleistynyt monissa seuroissa ja yhdistyksissä.
Varainhankinnan edistämiseksi päätettiin järjestää sukukokousviikonlopun aikana arpajaiset, koska moni oli tuonut mukanaan arpajaispalkintoja.
17. Markus Huovinen päätti kokouksen kello 15.25.

Roštuon viettuo Niemessä

Eliä elmeteltih 1970-luvun puolivälie pikkaraisella Kuivajärven kyläpahasella. Oli roštuouatto ta miän koko pereh oltih herätty aikasin huomeneksella. Riisihutun ta väskynäkiisselin syötyö myö koko pereh suoriuvuttih ylen lämpimästi, kun oltih lähös-sä viemäh rakkahilla sukulaisvainajilla kynttelijä hauvalle kal-mosuareh.

Mikko-tuatto ajo lumikelkalla. Myö muut - Oili-muamo, Ulla-tšikko, Risto-velli tai mie Tanja - oltih reessä kelkan perässä. Kar-huset ta Saaviset oltih jo ennätetty miän iellä käyvvä hauvoil-la. Oli vain 17 ašsetta pakkaista, vuan lunta oli ainaki polveh suatšen. Myö tehtih rissinmerkki ta pantih kynttelit palamah tuaton Okahvie-muamon, Jestafei (Jessu) -tuaton, vauvavelieni ta tuaton sisarien ta vellien hauvoilla. Myö kukin molittih hillak-kaiseh tai iäneh ta lopuksi rissittih silmät. Ulla-tšikon kameralla otimma kuvie. Siitä matattih huopih kiäriytyneinä kotiniemeh takasin.

Oili-muamo rupesi tiskuamah ta myö muut läksimmä roštuokuusen hakuh. Tšikon ta velien kera laulua luikutimma roštuolauluja reessä. Jo iellisenä kesänä marjastaissa olimma primiettit mittyön kuusen otamma roštuokuuseksi. Kilometrin-piässä se kuusi ylen kaunehena meitä jo vuotti. Tuotto varisteli lumet siitä kuusesta poikes ta kirvehellä kuato sen. Kuusi völjät-tih yhessä rekeh. Kotimatalla Risto istu tuaton selän takana lu-mikelkassa ta myö Ullan kera issuttih reessä kuusta vakautellen. Tuotto oli kyllä kaiken varalta sivalluttat kuusen rekeh nuorasel-la, jotta se pisy ylen hyväsesti kyvyssä.

Muamo meillä miäräsi kuusen mitan ta paikan. Kuusta sula-tettih eteisessä muutama tunti ta siitä mie sain korissella sen. Tuotto laitto latvatähen, kun mie en yletty.

Meillä oli koulussa ta kotona itse loajittuja koristeita ta Suo-mi-lippunauha ta yheksän punaista palluo. Ristimuamoni Paula oli lähettät Lahesta sähkökynttelit kuuseh. Hopienauha meillä oli myös koristehena. Kaikista kaunehimmat ta arvokkahimmat koristehet oli latvatähti ta kuusi tuaton nuorena loatimoa enke-likorissetta.

Mikko-tuaton kera myö laitoimma pihah jäilyhtyih punaset kynttelit palamah. Risto-velieni vaihto pehmikkehet Rippe-koi-ralla koppih ta anto ison luun. Tuaton kera myö lapset asetim-ma pikkaraisilla lintusilla kahella lintulauvalla keittijönotsah ta tikapuijen viereh lintusien apesoplittsuo ta talipalloset ta roštuolyhtehen.

Siitä tuotto ta Risto lähettih lämmittämäh kylvö. Muamo ta myö tyttäret suahussimma roštuoaterian keittijönstolah. Illan hämäreöityössä syöti roštuoruuat kynttelien valossa. Stolassa oli kinkku, luatikot, karjalanpaisto, potut, kraavilohi, sienisa-laatti ta rosolli. Tuatto oli luke roštuoevankeljumin. Siitä käyti kylyssä. Tonttu toi lahjat sillä aikua kuusen juurella. Rippe haje-tti peritti roštuon viettoh. Kun kaikki oli käyt kylyssä, myö lap-set jaettiin lahjat koko perehellä. Mie sain huopavinkkelit, villasu-kat, suklaata, postimerkkialpumin, teutoranttie ta tukkamuiluo. Siitä yhessä leikittih ta lauletti roštuolauluja. Rippekin volisi ta uikutti meijän kera.

Muate mehtih jo yheksän aikoih väsynehinä ta onnellisina. Spuassuh turvaten iloitti Jeesuksen syntymäpäiveä. Sen pivus se roštuomuistelos.

Tanja Huovinen, Hollola

Hallitus 2012-2013

Puheenjohtaja Markus Huovinen, Tiilikuja 5, 62200 Kau-hava, puh. 0400 169 825, markus.huovinen@pp.inet.fi

Varapuheenjohtaja Martti Saavinen, Kurkisuontie 16 B 13, 00940 Helsinki, puh. 040 579 8683, mosaavi@luukku.com

Anni Huovinen, Hietajärventie 16, 89840 Yli-Vuokki, puh. 044 358 2177, anni.huovinen@gmail.com

Mauri Huovinen, Pähkinätie 8 A 2, 01710 Vantaa puh. 0400 211 630, myynti@kassystems.fi

Asko Kaipainen, Ruutikellarintie 7 B, 13210 Hämeenlinna puh. 0400 318 932, asko.kaipainen@kaipainen.fi

Ella Karttimo, Kiviniemen rantatie 9, 90810 Kiviniemi puh. 040 526 4880, ella@karttimo.fi

Sukututkimus: Yrjö Väisänen, Taitoniekantie 5 A 16, 40740 Jyväskylä, puh. 0400 543 971, yrkki.vaisanen@gmail.com

Juhlatoimikunta 2012-2013

Puheenjohtaja Ritva Still, Ollilantie 35, 90440 Kempele puh. 040 164 5707, ritva.still@gmail.com

Ritva Huovinen, Petkelkatu 1 A, 89600 Suomussalmi, puh. 040 728 5583

Pekka Jauhonen, Nuotiotie 22, 87700 Kajaani puh. 050 597 4712, pjauhonen@gmail.com

Ella Karttimo, Kiviniemen rantatie 9, 90810 Kiviniemi puh. 040 526 4880, ella@karttimo.fi

Oikeat vastaukset Arvautuksen akan palstalle:

- stola
- kynnys
- ukkonen
- tyyny
- kartat

Toimitus ja taitto: Ella Karttimo
Aikataulu: Starinat ilmestyy 2-3 kertaa vuodessa, seuraavan kerran alkuvuodesta 2012.

Kirjoja juurilta

Sukuseuran uusintapainosta Pertti Virtarannan kirjoittamasta **Polku sammui** -kirjasta on vielä jäljellä muutamia kappaleita. Kirja on hyvä perusteos juuristaan kiinnostuneille Kuiva- ja Hietajärven jälkipolville. Kirjan hinta on **32 euroa** + toimituskulut, toimitus postiennakolla.

Götha Rannikon kirjoittama **Paastoa ja Pitoa - Ruoka- ja tapaperinnettä Kainuun karjalaiskylästä** tutustuttaa lukijansa Kuivajärven ja Hietajärven tapa- ja ruokaperinteeseen - ainutlaatuiseen Vienan saarekkeeseen suomalaisella maaperällä. Tekstiä täydentävät valikoidut ruuanvalmistusohjeet.

Kirjan hinta on **15 euroa** + toimituskulut, toimitus postiennakolla.

Kumpaankin kirjaa voi tilata Mauri Huoviselta, yhteystiedot takasivulla.

Kalenteri

2012

Vienan hiihto la 7.4.

Kuivajärven proasniekka la-su 7.-8.7.

2013

Kuivajärven proasniekka ja sukkukokous la-su 13.-14.7.

Sukuseura Facebookissa

Toarie ja Lari Huovisen sukuseura löytyy myös Facebookista. Sivujen tavoitteena on välittää tietoa ajankohtaisista asioista ja tapahtumista sekä tarjota kanava omia sukujuuria koskevalle keskustelulle. Seuran vanhentunutta nettisivustoa ollaan suunnittelemassa uudelle pohjalle.

Liity joukkoon ja kerro myös muille suvun jäsenille!

Toarie ja Lari Huovisen sukuseura
Pähkinätie 8 A 2, 01710 VANTAA
puh. 0400 211 630
hallitus@huovistensukuseura.net

TOARIE JA LARI HUOVISEN SUKUSEURA

Liittyminen

Katson kuuluvani Toarie ja Lari Huovisten jälkeläisiin. Ilmoittaudun sukuseuran jäseneksi ja sitoudun suorittamaan vuotuiset jäsenmaksut 10 € / v sekä annan suostumukseni, että antamani tiedot saa lisätä seuran osoiterekisteriin. Lisäksi hyväksyn säännöt ja tulen noudattamaan niitä.

Sukunimi

Etunimet

Syntymäaika

Jakeluosoite

Postinumero ja postitoimipaikka

Puhelin

Sähköposti

Allekirjoitus

LISÄTIETOJA/PALAUTETTA SEURALLE:

hallitus@huovistensukuseura.net

www.huovistensukuseura.net

Toarie ja Lari Huovisen sukuseuran sukutietolomake

Suvun jälkeläisen: Sukunimi	Isän sukunimet	äidin sukunimet
Etunimet	Etunimet	Etunimet
Syntymäaika ja – paikka	Syntymäaika ja – paikka	Syntymäaika ja – paikka
Kuolinaika ja – paikka	Kuolinaika ja – paikka	Kuolinaika ja – paikka
Vihkiaika ja – paikka / Avoliitto	Vihkiaika ja – paikka / Avoliitto / Avioeropäivämäärä	
Asuinpaikka	Asuinpaikka	Asuinpaikka
Ammatti	Ammatti	Ammatti

Puolison sukunimi	Puolison isän sukunimi	Puolison äidin sukunimi
Etunimet	Etunimet	Etunimet
Syntymäaika ja – paikka	Syntymäaika ja – paikka	Syntymäaika ja – paikka
Kuolinaika ja – paikka	Kuolinaika ja – paikka	Kuolinaika ja – paikka
	Vihkiaika ja – paikka / Avoliitto / Avioeropäivämäärä	
Asuinpaikka	Asuinpaikka	Asuinpaikka
Ammatti	Ammatti	Ammatti

Lapset: Sukunimi, Etunimi	Syntymäaika ja – paikka	Kuolinaika ja – paikka
Lisätietoja (kirjoita tarvittaessa lomakkeen kääntöpuolelle)		
Hyväksyn antamieni tietojen käytön sukututkimuksessa		
Pvm, Allekirjoitus	Osoite	Puhelin / sähköpostiosoite

Tiedot pyydetään lähettämään osoitteella:
Yrjö Väisänen, Taitoniekantie 5 A 16, 40740 Jyväskylä
puh. 0400 543 971, yrkki.vaisanen@gmail.com